

Sulisitsisut
Grønlands Erhverv
Greenland Business Association

Jens Kreutzmannip Aqq. 3 | Postboks 73 | 3900 Nuuk | www.ga.gl
Tlf. +299 32 15 00 | Fax nr. +299 32 43 40 | ga@ga.gl | GER: 25027248

Til Miljøstyrelsen for Råstofområdet og Departementet for Råstoffer og Justitsområdet

asn@nanoq.gl

EAMRA@nanoq.gl

bosd@nanoq.gl

netl@nanoq.gl

Vedr. Udkast til forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xxxx 2023 om mineralaktiviteter

Grønlands Erhverv takker for materialet og fremsender hermed sine kommentarer på vegne af råstofbranchen. Indledningsvist skal det bemærkes, at der er tale om en meget kort høringsperiode for et meget omfattende og komplekst materiale. Udarbejdelsen af hørings svar er desuden besværliggjort af, at det ikke fremgår, hvorvidt en bestemmelse er ny eller videreføres.

Fremme af attraktive rammebetingelser

I forbindelse med indførelsen af forbuddet mod efterforskning og udnyttelse af uran blev det, blandt andet af Grønlands Erhverv, fremført at forbuddet kunne have negativ indvirkning på investeringslysten. Særligt §2, der bemyndiger Naalakkersuisut til at udstede yderligere forbud gennem bekendtgørelser, blev den gang fremhævet som yderst uheldig for den internationale investeringslyst i grønlandske råstofprojekter.

Skiftende Naalakkersuisut har igennem mange år haft en målsætning om at udvikle en velfungerende mineindustri til gavn for samfundet. Internationale risikovurderinger af Grønland som råstofland og at eksisterende råstofselskaber fortsat har svært ved at skaffe international finansiering taget i betragtning tyder dog på, at der ikke er tilstrækkelig tillid til Grønland som investeringsland sammenlignet med andre råstoflande. Nærværende forslag indeholder flere bestemmelser, der unødvendigt udvider Naalakkersuisuts skønsmæssige beføjelser og som vil bidrage til yderligere forringelser af rammebetingelserne for at tiltrække internationale investorer.

§53 bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, hvorvidt den enkelte rettighedshaver må forarbejde de udvundne mineraler i udlandet eller om det skal ske her i landet. Det skaber øget usikkerhed for selskaberne og hænger ikke sammen med råstofstrategiens målsætning om at tydeliggøre dokumentationskrav for oparbejdning af mineraler udenfor Grønland.

Ligeledes bemyndiger §126 Naalakkersuisut til at træffe afgørelse om afslag på ansøgning om tilladelse eller godkendelse, såfremt *"det ikke er foreneligt med væsentlige samfundsmæssige forhold eller interesser."* At Naalakkersuisut endnu en gang skal bemyndiges til egenrådigt at standse enkelte projekter uden forudgående behandling i Inatsisartut er yderst problematisk for selskabernes retssikkerhed.

Det har tidligere været foreslået, at et Råstofudvalg bestående af personer med internationale kompetencer og erfaring indenfor branchen skulle udpeges, men dette er blevet sparet væk år efter år. Der er således ikke nødvendigvis sammenhæng mellem hvad der er godt og udviklende for råstofindustrien og anerkendt praksis udenfor Grønland og den måde området administreres på her i landet.

Myndighedsrefusion

I lovforslagets §31 og §38 foreslås det at der indføres myndighedsrefusion for behandling af ansøgning om og udstedelse af tilladelser samt godkendelse af efterforskningsaktiviteter og forundersørgelsesaktiviteter til forskel fra i dag, hvor der kun kræves refusion for behandling af ansøgninger og udstedelser af tilladelser af udnyttelsesaktiviteter. Det betyder, at selskaberne fremadrettet reelt skal betale for vidensindsamling – herunder feltrapporter og geologiske undersøgelser. Det stemmer ikke overens med international praksis. Det modarbejder desuden målsætningen i Naalakkersuisuts råstofstrategi, om at *”skabe de rigtige rammer, så vi kan tiltrække efterforskningsselskaber, der vil investere i Grønland, da efterforskning er en forudsætning for opbygningen af en råstofindustri i Grønland.”* Det vil også medvirke til at forringe rammebetingelserne for udvikling af råstofsektoren.

Forslagets kapitel 9 bemærker desuden, at videnskabelige tilladelser ikke er omfattet af kravet om myndighedsrefusion. Det betyder at offentligt ejede institutioner eller universiteter som producerer viden på baggrund af en videnskabelig undersøgelsestilladelse fritages for den udgift, som selskaberne er pålagt. Den viden som offentlig ejet institutioner producerer, sælger de ofte videre til efterforskningsselskaberne, hvormed de agerer på det private marked i konkurrence med private aktører. Dette forhold kan således være konkurrenceforvridende.

Beskatning

§53 om forarbejdning af mineraler i Grønland er ikke fordrende for en bæredygtig udvikling af råstofsektoren. Så længe Grønland ikke har flere dobbeltbeskatningsaftaler med andre lande end det er tilfældet i dag, vil lønomkostninger til medarbejdere i forarbejdningsanlæg her i landet være markant højere end i andre lande, der enten har dobbeltbeskatningsaftaler eller selv kan skaffe arbejdskraft nok.

De manglende dobbeltbeskatningsaftaler i forhold til beskatning af arbejdsindkomst med lande såsom Australien, England, Canada, Finland, Sverige og USA gør det desuden dyrere at drive efterforskningsaktiviteter i Grønland, fordi eksempelvis geologer herfra forventes kræve kompensation af selskaberne for reduktionen i deres løn som følge af dobbeltbeskatningen af deres indkomst.

§ 68 (videreførelse fra gældende lov) udgør desuden en hjemmel til, at Råstofstyrelsen kan kræve skattemæssig rapportering af selskaberne i tillæg til den afrapportering der i forvejen skal aflægges til Skattestyrelsen. Dermed pålægges råstofbranchen en øget administrativ byrde i forhold andre brancher, der kun skal indgive skattemæssig afrapportering til Skattestyrelsen. Administration og rapportering af skatter for råstofbranchen bør ligestilles med andre brancher i Grønland.

Hjemmel for Naalakkersuisut til at udstede administrative bøder

Det fremgår allerede af loven, at Naalakkersuisut kan inddrage en licens, hvis ikke licensindehaver følger betingelserne. Det er desuden givet i loven, at man kan klage til Naalakkersuisut over en afgørelse i MLSA, men at denne ikke kan ankes. At Naalakkersuisut nu kan begynde at udstede administrative bøder synes at være endnu et vidtgående redskab.

Det bør desuden fremgå tydeligt, at formålet med tvangsbøder jfr. §141 ikke er en strafsanktion, men et middel til at gennemføre en handlepligt. I bemærkningerne til §123 fremgår det dog, at tvangsbøder er en

Sulisitsisut
Grønlands Erhverv
Greenland Business Association

Jens Kreutzmannip Aqq. 3 | Postboks 73 | 3900 Nuuk | www.ga.gl
Tlf. +299 32 15 00 | Fax nr. +299 32 43 40 | ga@ga.gl | GER: 25027248

sanktion. Det fremgår i øvrigt ikke af bemærkningerne til §142 hvilke kompetencer Naalakkersuisut har i forhold til at vurdere proportionalitet og fastsætte bødens størrelse.

Øget administration

§44 indfører et krav om forhøring for kommissoriet samtidig med det eksisterende krav om forhøring af VVM og VSB. Der er dermed lagt op til, at selskaberne skal udarbejde endnu et dokument, som øger administrationsbyrden og som det er svært at se et reelt formål med.

Høring for kommissoriet må desuden ifølge forslaget §44 stk. 2 tidligst være afsluttet 24 måneder inden meddelelsen af en udnyttelsestilladelse. Det er ikke tids nok til at få godkendt både VVM og VSB, blandt andet idet vejledningen til udarbejdelse af VVM stiller krav om 2-3 års baggrundsundersøgelser og myndighedernes gennemsnitlige sagsbehandlingstid for disse i øjeblikket overskrider 24 måneder.

Samtidig foreslås det også med §21 at indføre høring for ansøgning om efterforskningsstilladelse. Begge bestemmelser udgør en øget og unødvendig administrativ byrde, både for selskaberne og for myndighederne.

Krav om reelt hovedkontor

Der stilles i forslaget §45 krav om at rettighedshaver til en udnyttelsestilladelse udgøres af et i Grønland registreret aktieselskab. Det er helt på sin plads at rettighedshaver er skattepligtig her i landet. Det er uklart, hvad der menes med "reelt hovedkontor" i §45 stk 2. Hvilke aktiviteter skal være til stede for at der er tale om et reelt hovedkontor – er det al administration inkl. personale og løn?

Fond eller pulje?

Bestemmelsen i råstofloven om at oprette en fond til borgerinddragelses ophæves, og erstattes med en bestemmelse i mineloven om oprettelse af en pulje med samme formål. Hvad betyder forskellen i praksis?

Efterforskningsforpligtigelse

Det er angivet i bemærkningerne til §38 at den årlige efterforskningsforpligtigelse udgør 1000.kr /km² i første og andet år fra 1. januar 2009. Satserne bør opdateres til de gældende satser pr 1. januar 2023.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga / Med venlig hilsen / Best regards

Astrid Maria Spring Öberg
Siunnersorti / Konsulent / Consultant